744/06

Den 27. marts 2006 blev i sag nr. 66.806:

xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har personforsikring i Danica Pension, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at udbetale invalideydelse samt yde præmiefritagelse fra et tidligere tidspunkt end 1/8 2004, hvor selskabet vurderede, at klagerens generelle erhvervsevne var nedsat til 1/3.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er født i 1961, siden 1991 har været syg. Sygdommen opstod i forbindelse med hendes anden graviditet. Der var usikkerhed om diagnosen, men generne må formentlig henføres til diagnosen bækkenløsning. På tidspunktet var hun ansat i P. A/S.

Efter sin sygemelding i 1991 lykkedes det ikke klageren på noget tidspunkt at genoptage sit arbejde i samme omfang som før sygemeldingen. Hun arbejdede derfor på nedsat tid med store skånehensyn. I 1994 ansøgte hun sin hjemkommune om opstart af pensionssag, hvilket blev afvist under henvisning til hendes alder, og at der ikke tidligere havde været registreret sygdom.

Selskabet udbetalte forsikringsydelse fra 21/12 1992 til 1/11 1994 på grund af klagerens problemer med bækkenløsning. Ved ankenævnskendelse nr. 41.704 fik selskabet med-

hold i, at klageren ikke var berettiget til præmiefritagelse og forsikringsydelse med tab af erhvervsevne efter 1/11 1994.

Som følge af de fortsatte helbredsmæssige gener og den nedsatte arbejdstid blev klageren opsagt fra sin stilling i P. A/S med udgangen af december 1994. Indtil da arbejdede hun efter aftale med sin umiddelbare leder efter evne og maksimalt 12 timer pr. uge.

Klageren var siden sin afskedigelse og frem til september 1998 sygemeldt/ledig.

I perioden september til november 1998 var klageren gennem sin hjemkommune i arbejdsprøvning på sin tidligere arbejdsplads P. A/S. Arbejdsprøvningen viste, at klageren kun havde 1/3 erhvervskapacitet tilbage.

På baggrund af arbejdsprøvningen meddelte klagerens hjemkommune ved bevilling af 10/12 1998, at klagerens erhvervsevne var nedsat med 2/3, og at der derfor blev bevilget fleksjob med 2/3 løntilskud.

I skrivelse af 14/12 1998 til selskabet ansøgte klageren om invalideydelser. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

> "På grund af min sygdom er min dagligdag både smertefuld og besværlig. Efter den nye sociallov er trådt i kraft, bliver jeg af økonomiske grunde tvunget ud i et fleksjob. Jeg har på baggrund af den 3 måneders arbejdsprøvning erfaret, at jeg helbredsmæssigt får det værre af den fysiske belastning, det er at gå på arbejde, og de læger som jeg er blevet undersøgt af vurderer, at jeg vil blive mere syg af at arbejde. På grund af den nye sociallov og fordi kommunerne af økonomiske årsager er meget tilbageholdende med at bevillige førtidspension, bliver jeg tvunget ud i en situation, som jeg troede jeg havde forsikret mig imod."

Den 1/1 1999 påbegyndte klageren en fleksjobstilling hos P. A/S med 2/3 løntilskud fra kommunen.

I skrivelse af 11/2 1999 til klageren meddelte selskabet, at dets lægekonsulent vurderede, at hendes erhvervsevne i ethvert erhverv ikke var nedsat med mindre end halvdelen. Lægekonsulenten begrundede sin vurdering med, at der ikke var stillet en diagnose, og at der ikke var tegn på, at hun havde en gigtsygdom. Lægekonsulenten lagde også vægt på, at røntgenbilleder ikke viste unormale forhold. Videre henviste selskabet til, at kommunen vurderede helbredsmæssige og sociale forhold, når den vurderede arbejdsevnen. Endelig meddelte selskabet, at det ville vurderede sagen igen, såfremt klageren blev bevilget mindst mellemste førtidspension.

Klagerens læge M.S. udarbejdede statusattest af 19/11 2003, hvoraf det bl.a. fremgår:

> "B.B. har gennem de sidste 10 år i lange perioder lidt af smerter mange steder i kroppen især i leddene ledsaget af udtalt fysisk træthed, stort søvnbehov og depressionstendens.
>
> Aktuelt: siden efter 2002 har hun igen lidt af umådelig fysisk træthed, musklerne føles svage og trættes hurtigere end vanligt. Kan ikke gennemføre sin sædvanlige træning, har stort søvnbehov. Samtidig forværring af spændingshovedpine og smerter i og omkring ve. skulderled. I perioden januar til september 2003 har B.B. været undersøgt på reumatologisk ambulatorium KASHerlev. Man har her fundet normal ultralyd af hø. skulderled og normal røntgen af ve. knæ, let forhøjede prøver for leddegigt. Man har fundet, at tilstanden kunne ligne starten på leddegigt eller kronisk træthedssyndrom, men har afsluttet undersøgelserne uden anden diagnose end: artralgia = ledsmerter.
>
> I juni 2003 kunne B.B. ikke længere klare sit flex-job på 12 timer/uge og har været sygemeldt fra 23.6. til 22.10.2003. Efter at hun har genoptaget arbejdet, som foregår dels hjemme dels på arbejdspladsen har det vist sig, at hun har meget svært ved at klare 3 timers arbejde ad gangen. Hun får opblussen af sine symptomer, er udmattet i lang tid efter og det er også svært for hende at acceptere, at hun kan så lidt.
>
> …
>
> Arbejdssituationen er således uholdbar. Hun prøver anstrenger sig for at klare sit flex-job på 12 timer/uge og støttes også af sin arbejdsplads. Da der ikke er stillet nogen endelig diagnose, er prognosen overordentlig svær.

Aktuelt har B.B. meget svært ved at klare sit flexjob, men vil meget gerne fastholde det og gør derfor en stor indsats for at gennemføre arbejdet. Det ville være en stor støtte hvis hun kunne få betalt behandlingerne, som er nødvendige, hvis hun skal kunne arbejde. Det må forventes, at hun vil få brug for sygemelding i perioder."

I august 2004 ansøgte klageren om udbetaling af invalideydelser. I sin ansøgning til selskabet redegjorde hun uddybende for sin helbredstilstand og arbejdssituation. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"I forsøg på at undgå at blive fuldtidssygemeldt, har jeg siden maj kun arbejdet 6 timer ugentligt.

I forbindelse med kommunens årlige opfølgning af mit fleksjob i juli måned, har P. meddelt at de ikke kan nøjes med at jeg arbejder 6 timer ugentligt. Kommunen har efterfølgende henvist mig til en generel helbredsundersøgelse med henblik på pension hos min egen læge."

Endvidere indhentede selskabet Generel Helbredsattest af 10/9 2004, hvoraf det bl.a. fremgår:

"Således gennem de sidste 14 år (siden 1991) i lange - næsten konstante - perioder plaget af svære udbredt bevægeapparatssmerter specielt i leddene fulgt af udtalt fysisk træthed/trætbarhed, stort søvnbehov og depressionstendens.

Er omfattende undersøgt og udredt af alle tænkelige specialer og behandlere … Under første forløb 1998 har overlæge J.P. rheum amb. KAS Herlev anset hende for at være en svært invalideret kronisk smertepatient uden mulighed for bedring. Er tillige set på Smerteklinikken 1998 med nogenlunde samme udsagn. Har forsøgt alskens smertestillende men har haft store intolerensproblemer/bivirkninger.

…

Aktuelle klager er konstante smerter i alle fingerled, begge håndled som forværres ved belastning. Kan ikke lave håndarbejde, læse/holde bog længere tid. Samme symptomer gælder begge skuldre og albuer, over lænden og bækkenet specielt sv. til sacroiliacaleddene. Yderligere smerter i især venstre hofte med udstråling til knæniveau, begge knæ og ankler og især begge storetæers grundled. Klager over udtalt

diffus morgenstivhed og lang tid med at komme i gang. Kan lige klare egen hygiejne og daglig pleje men kan ikke lave mad, handle ind, gøre rent. Familiebesøg kniber gevaldigt; med tiltagende isolation og lille omgangskreds til følge. Al aktivitet er præget af at kræfterne skal kunne slå til og smerterne skal kunne undertvinges så B.B. er underlagt stram planlægning af fysiske ressourcer.

Psykisk klager B.B. over hukommelsesproblemer, især korttids, taber tråden, glemmer aftaler, dagligdagsting og mærkedage. Det gjaldt også på arbejde. Samtidig plaget af panikangst og søvnbesvær.

Er konstant træt, men tvinger sig selv til ikke at sove om dagen. Forsøger at holde sig mobiliseret trods smerter. Har behov for stillingsskift og bevægelse vekslende med hvile. Går fortsat hos smertepsykologen med stabiliserende effekt (smertehåndtering, afspænding og meditation) og til FTP samt akupunktur. Antidepressiv behandling har været forsøgt. (SSRI).

Øvrige generelle klager er vedvarende kvalme og mavesymptomer. Er skoperet med fund af let maveirritation.

Ingen andre organspecifikke klager.

…

Beskrivelse af funktionsevner

…

Begrænser sig næsten kun til personlig pleje. Kan ikke handle ind, lave mad, deltage i rengøring eller tøjvask. Svært ved at gå på trapper, kan ikke køre bil længere tid (svært ved at bruge pedaler pga. smerter) endsige benytte offentlig transport. Kan ikke bære eller løfte tungere ting (indkøbspose)/muskelbelaste uden smerteforværring.

Svært ved sociale kontakter. Psykisk skrøbelig med udsving og pludselig angstanfald, opgivelse. Grådlabil."

Selskabet indhentede en udtalelse af 9/9 2004 fra A.K., der er specialist i psykoterapi. Af udtalelsen fremgår:

"B. lider under en tilstand sammenlignelig med post traumatisk stress udviklet af et grundlæggende og langvarigt, alvorligt omsorgssvigt.

Ovennævnte illustreres af en tilbagevendende situation hvor B. som 4-årig (længere tilbage kan hun ikke huske) har været overladt til sig selv med ansvaret for en konstant grædende babysøster. Svigt på svigt fulgte bl.a. et længerevarende ophold på børnehjem hvor pigerne blev skilt ad uagtet de kun havde hinanden.
B. fik kronisk bækkenløsning efter fødsel af datter nr. 2 og har lige siden nærmest levet i konstant skræk for ikke at kunne udfylde sin mor-rolle godt nok.

B. har i øvrigt arbejdet samvittighedsfuldt og grundigt med bl.a. sin daglige afspænding og er i dag meget dygtig til at bruge den - hun mener i øvrigt ikke hun ville have været her længere hvis ikke hun havde haft bl.a. sin afspænding.

Hvad angår erhvervsevnen har B. kæmpet i årevis med at passe et flexjob på et begrænset antal timer. Til trods for B.'s god stress- og smertearbejde, er det ikke lykkedes hende at passe jobbet uden store omkostninger for helbred og psyke.
På længere sigt vil situationen slide så meget på B.'s helbred at man kan frygte hun vil udvikle en livstruende sygdom."

I skrivelse af 25/10 2004 til klageren meddelte selskabet, at dets lægekonsulent vurderede, at hendes generelle erhvervsevne var nedsat til 1/3, hvorfor hun således havde ret til præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne fra karensperiodens udløb den 1/8 2004.

I november 2004 blev klageren afskediget fra sit fleksjob som følge af sygdom.

I skrivelse af 2/3 2005 til selskabet anførte klagerens advokat bl.a.:

"I hele perioden fra 1998 frem til tidspunktet for afskedigelsen har den aftalte arbejdstid været 12 timer pr. uge, men den faktisk erlagte tid har været mindre. Reelt ned til 6 timer pr. uge og alene muliggjort idet min klient havde en meget fleksibel leder, som også tillod, at min klient havde hjemmearbejdsplads, og at der i øvrigt kunne tages hensyn som min klient selv tilrettelagde, hvornår de timer hun kunne klare at arbejde blev erlagt. Selv med denne ordning kunne fortsat arbejde ikke opretholdes i længden, hvilket førte til afskedigelsen.

Jeg har noteret mig, at selskabet uden at lade min klient undersøge af en ny speciallæge, men alene på baggrund af indhentelse af oplysninger fra kommunen, som jeg må formode stammer helt tilbage fra fleksjobtildelingen, ved brev af 25. oktober 2004 meddelte min klient, at hendes generelle erhvervsevne er nedsat til 1/3 og har ret til udbetalinger under forsikringen og fuld præmiefritagelse.

Jeg skal over for selskabet gøre gældende, at det af selskabet nu erkendte erhvervsevnetab med 2/3 eller mere har været uændret og således også til stede allerede, da min klient ved brev af 14. december 1998 bad om forsikringens udbetaling. På dette tidspunkt var der gennem arbejdsprøvning konstateret et erhvervsevnetab, der mindst var 2/3, og hvorfor der i overensstemmelse hermed blev fastsat en fleksjobordning med 2/3 løntilskud. Lige fra min klients tiltrædelse i fleksjobbet 1. januar 1999 og indtil sin afskedigelse har vist, at min klient maksimalt havde 2/3 erhvervsevnetab og givetvis meget mindre, da hun sjældent kunne udføre arbejde svarende til 12 timer pr. uge.

Henset hertil og til, at selskabet uden at have modtaget nye lægelige oplysninger, der kunne dokumentere, at der i perioden var sket en forværring eller i øvrigt p& anden baggrund samt med henvisning til princippet i Højesterets dom, optrykt i U2004.374, er det min opfattelse, at min klient har krav på udbetaling af ydelse under den dagældende forsikring, herunder præmiefritagelse at regne fra indgivelsen af ansøgning af 14. december 1998.

Jeg skal med henvisning hertil anmode selskabet om at efterudbetale ydelser, således at min klient stilles som om, at selskabet, som selskabet burde, jfr. ovenfor, ved afgørelse af 11. februar 1998 havde anerkendt, at min klient opfyldte betingelserne for udbetaling under den tegnede forsikring med virkning fra ansøgningstidspunktet 14. december 1998."

Hertil meddelte selskabet i skrivelse af 14/4 2005 til klagerens advokat, at det fastholdt, at klageren ikke havde været berettiget til præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne fra 1998 og frem til 2004. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"Jeg kan oplyse, at Danica Pension fastholder, at B.B. ikke har været berettiget til præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne fra 1998 og frem til 2004.

Jeg kan oplyse, at Danica Pension i 1999 indhentede de lægeoplysninger der lå til grund for det tilkendte fleksjob, og ud fra disse oplysninger vurderede, at B.B.'s erhvervsevne ikke var nedsat til 1/3 eller mindre af rent helbredsmæssige årsager.

Størrelsen af løntilskuddet i et fleksjob kan ikke sidestilles med hvor meget erhvervsevnen er nedsat. Løntilskuddet i et fleksjob bliver fastsat på baggrund af personens arbejdsevne i en konkret jobfunktion (både helbredsmæssige og sociale forhold) og ikke alene på grund af de helbredsmæssige forhold.

Når Danica Pension skal foretage en vurdering af, om B.B. er berettiget til præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne, sker det ud fra en rent helbredsmæssig vurdering.

Jeg kan oplyse, at vi i 2004 tilbød B.B., at blive undersøgt af overlæge T.K., denne undersøgelse er dog ikke blevet foretaget, da B.B. oplyste, at det primære problem nu var smerterne og det psykiske.

Herefter indhentede Danica Pension oplysninger fra cand.psych. A.K. og oplysninger fra kommunen, der blandt andet indeholdt en generel helbredsattest fra september 2004.

Danica Pensions lægekonsulent vurderede på grundlag af disse oplysninger, at der var sket en forværring af B.B.'s helbredstilstand, og vurderede at hendes generelle erhvervsevne var nedsat til 1/3."

Klagerens advokat har herefter indbragt sagen for nævnet. Af klageskrivelsen fremgår bl.a.:

"1. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …

Præmiefritagelse og efterbetalinger af ydelser i.h.t. den tegnede pensionsforsikring fra ansøgningstidspunktet den 14.12.1998 - subsidiært fra et senere tidspunkt, men før indklagedes bevilling af ydelser i.h.t. den tegnede forsikring, meddelt ved brev af 25.10.2004. Ydelserne og præmietilbagebetaling skal tillægges forrentning i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens § 24.

…

Til støtte for den nedlagte påstand gøres nærmere gældende:

at indklagedes afgørelse af 25.10.2004 hvorved der meddeles udbetaling i henhold til den tegnede forsikring, i al væsentlighed - hvis ikke fuldstændig - støtter sig på allerede de i 1998/1999 foreliggende oplysninger,

at der således allerede af denne grund er dokumenteret, at der ved ansøgningen om udbetaling den 14.12.1998 forelå de i forsikringsregulativet anførte betingelser for udbetaling,

at dette ydermere er dokumenteret, idet der den 15.12.1998 blev bevilget løntilskud til flexjob med 2/3 nedsættelse under henvisning til en faktisk gennemført arbejdsprøvning, der afslørede en erhvervsevne, der ikke oversteg 12 timer pr. uge,

at denne vurdering udover arbejdsprøvningen også understøttes af den faktiske erlagte arbejdstid under hele flexjobansættelsen fra 1.1.1999 til afskedigelsen i november 2004, hvor arbejdstiden maximalt var 12 timer pr. uge og reelt ned til 6 timer pr. uge,

at der ikke er indtrådt forværringer i klagers helbredstilstand siden ansøgning i december 1998, der kan bevirke en anden vurdering, hvilket det indklagede selskabs revurdering på stort set identiske faktisk grundlaget også bevidner og som medførte tildeling af invalideydelsen,

at det følge af Højesterets dom vedrørende flexjob af 21.11.2003, at flexjobstildelingen skal ligestilles med socialpension, således at kravet om mellemste førtidspension er opfyldt

at det endvidere følger af Højesterets dom optrykt i UfR 2004.374,

at der også i relation til en privattegnet pensionsordning skal lægges vægt på den arbejdsevnevurdering som flexjob er udtryk for samt at et pensionsselskab ikke kan påberåbe sig også i relation til en privat tegnet pensionsforsikring vilkår oprettet før ordningen om flexjob blev hjemmelet i sociallovgivningen, idet vilkår om tildeling af mellemste førtidspension alene kan anses for et vilkår til afgørelse af eventuel uenighed mellem selskab og forsikringstager gennem en afgørelse fra en offentlig uafhængig myndighed, idet flexjobordningen, der er indført efter vilkårenes oprettelse, erstatter pensionstilkendelsen og således skal lægges til grund også i relation til en privattegnet pensionsforsikring

at det ikke er muligt at opnå flexjob, medmindre der er tale om en varig og en generel erhvervsevnenedsættelse, således at der er absolut identitet mellem kravene til flexjobtildelingen og forsikringsvilkårene,

at det derfor på baggrund af sagens samtlige dokumenter og omstændigheder må lægges til grund, at klager opfylder betingelserne for præmiefritagelse og en udbetaling af invalideydelse på ansøgningstidspunktet den 14.12.1998 og derfor har krav på efterbetaling af ydelser samt tilbagebetaling af præmie erlagt frem til indklagedes tilkendelse af ydelse ved afgørelse af 25.10.2004."

Efterfølgende har klagerens advokat ved skrivelse af 15/6 2005 til nævnet fremlagt yderligere dokumentation for klagerens store arbejdsindsats under hendes tidligere ansættelse. Endvidere har selskabet fremlagt erklæring af 1/6 2005 fra P. A/S, hvoraf det fremgår:

"Vi skal vedrørende B.s ansættelse i P. i perioden 01.01.1999 - 30.04.2004 oplyse følgende:

Ansættelsen skete efter forudgående kommunal arbejdsprøvning på vilkår om 2/3's offentlig løntilskud under flexjob-ordningen. P. havde ikke tidligere haft ansatte efter flexjob-ordningen, men grundet P.'s positive kendskab til B. fra tidligere ansættelse var P. villig hertil.

Arbejdstiden blev aftalt til 12 timer om ugen. Der blev af hensyn til B.'s mulighed for at tilrettelægge sit arbejde efter sit helbred etableret hjemmearbejdsplads. B. viste stor vilje til at opfylde sin arbejdsforpligtelse, men helbredet gjorde det til tider meget svært for hende.

Grundet organisatoriske omlægninger i P. i 2003 var det ikke længere muligt at tage de samme skånehensyn. Navnlig skulle arbejdet i højere grad udføres hos P., der i modsætning til tidligere medførte, at B. måtte fremmøde hos P. 4 dage om ugen. Uden denne mulighed for fleksibel tilrettelæggelse af arbejdet øgedes B.'s sygefravær yderligere, hvilket medførte at P. og B. valgte at indgå en aftale om fratrædelse pr. april 2004."

I skrivelse af 27/6 2005 til nævnet har selskabets advokat bl.a. anført:

"På baggrund af klagen til ankenævnet har sagen på ny været forelagt selskabets psykiatriske lægekonsulent. Efter en fornyet vurdering fastholdes selskabets afgørelse.

Årsagen til, at selskabet har valgt at udbetale forsikringsydelse fra den 1. august 2004 er, at klager selv i august 2004 giver udtryk for, at situationen er uholdbar, og at hun ikke er i stand til at fastholde sit job. Der er således efter selskabets vurdering sket en forværring af klagers tilstand pr. 1. august 2004.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at det forhold, at klager er blevet bevilliget fleksjob, ingen betydning har for selskabets vurdering af klagers erhvervsevnetab. Der

henvises i øvrigt til nævnets praksis på området samt til artiklen 'Ingen automatik mellem fleksjob og private ordninger' trykt i tidsskriftet Forsikring, nr. 9 17/52005."

Parterne har herefter ført yderligere korrespondance.

Til støtte for sin påstand om, at klageren allerede på ansøgningstidspunktet i 1998 opfyldte betingelserne for forsikringsdækning, har klagerens advokat bl.a. fremlagt epikrise af 9/10 1998 fra Smerteklinikken, KAS H., hvoraf det bl.a. fremgår:

"Der er brug for konkret vejledning til, hvordan pt. kan forholde sig til den nuværende situation, hvor hun har en meget ringe arbejdsevne, og hvor tidligere revalideringsforsøg gennem uddannelse er opgivet. Fra socialforvaltningens side har man ikke villet rejse pensionssag, og pt. er nu i gang med at prøve at etablere en arbejdsprøvning, som synes dømt til at mislykkes.

Sammenfattende er pt. fysisk og psykisk så presset af ovenstående, at det vil være umuligt at komme igennem med nogen form for tværfaglig behandlingsindsats. Pt. tilbagehenvises derfor til reumatologisk afd."

Endvidere har advokaten fremlagt statuserklæring af 11/8 1998 fra E.J., der er speciallæge i psykiatri. Af statuserklæringen fremgår bl.a.:

"Patientens psykiske tilstand vurderes som en reaktion på det lange forløb med fysisk sygdom og hun vurderes således både psykisk og fysisk nedslidt. Jeg finder ikke aktuelt at hendes psykiske tilstand vil kunne bære yderligere pres.

Jeg er vidende om, at patienten tidligere har søgt pension, men har fået afslag herpå. Hun oplyser til mig, at hun skal ud i et aktiveringsforsøg, hvilket jeg stærkt tvivler på at hun vil kunne klare psykisk. Jeg finder, at hvis denne patient fortsat skal kunne påtage sig forpligtelserne overfor sine børn, har hun behov for en varig aflastning både fysisk, psykisk og socialt fremfor et aktiveringsforsøg."

Endelig har advokaten fremlagt skrivelse af 13/10 1998 fra klagerens egen læge til K. Statsamt, der supplerer de 2 førnævnte lægelige dokumenter.

Hertil har selskabets advokat i skrivelse af 31/8 2005 til nævnet anført:

"Det fremgår af sagens akter, at kommunen i 1998 afviste at rejse pensionssag. Dette skaber en formodning for, at klager ikke i 1998 var berettiget til tilkendelse af forsikringsydelse, idet betingelserne for tilkendelse af forsikringsydelse i det væsentlige svarer til betingelserne for tilkendelse af helbredsbetinget mellemste førtidspension efter den før 1. januar 2003 gældende lovgivning, jf. U1993.660H.

Klager har fra 1999 til 2004 varetaget et job hos P. og har først i 2004 måttet opgive dette arbejde. Dette taler for, at der er sket en forværring.

Det er ikke dokumenteret, at klager ikke har kunnet udføre mere end 12 timers arbejde pr. uge. Klager har været i arbejdsprøvning i tidligere virksomhed og har haft fleksjob i tidligere virksomhed. Det er ikke afklaret, om klager vil kunne udføre en større arbejdsindsats i en anden virksomhed eller under andre forhold.

Efter nævnets praksis er der ikke sammenfald mellem størrelsen af tilskuddet i fleksjob og nedsættelsen af den forsikringsretlige erhvervsevne, idet tilskuddet alene er udtryk for, hvad der efter en konkret forhandling har været nødvendigt at yde for at etablere et konkret fleksjob.

Hvad angår bilag … og …, var klageren på daværende tidspunkt præget af den uafklarede situation. Efterfølgende kom klageren imidlertid i fleksjob, og der forelå således ændrede forhold."

Klagerens advokat har efterfølgende fremlagt dokumentation for klagerens sygefravær, mens hun var ansat i fleksjob. Hendes sygefravær er opgjort til 16,39 %.

Endelig har klagerens advokat indhentet journaludskrift dateret 30/6 2005, hvoraf det fremgår, at man på Rigshospitalet har konkluderet, at klagerens sygdom er reel og uden psykosomatisk karakter. Diagnosen er hypermobilitetssyndrom.

I skrivelse af 14/9 2005 til nævnet har klagerens advokat anført, at journaludskrift dateret 30/6 2005 underbygger klagerens forklaring om, at symptomerne har været til stede i stort set uændret form siden graviditeten i begyndelsen af 1990'erne, ligesom det nu er fastslået, at der ikke er en psykologisk overbygning, men at der er tale om en reel lidelse af uændret karakter siden dens debut og i hvert fald et uændret symptom siden 1998/1999, hvor fleksjob blev bevilget, og hvor klageren indgav begæring om pension i henhold til den tegnede forsikring.

Regulativ for præmiefritagelse og invalideydelse indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**DEFINITION AF INVALIDITET**

§ 1. Ret til præmiefritagelse og/eller invalideydelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne uden at det skyldes forsæt, således at erhvervsevnen er nedsat til 1/2 eller derunder af den fulde erhvervsevne.

§ 2. Nedsættelse af erhvervsevnen, der berettiger til præmiefritagelse og/eller udbetaling af invalideydelse, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til hans nuværende stand, hans uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanlig for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder."

Nævnet udtaler:

Ved nævnets afgørelse af 4/11 1996 fandtes klageren ikke berettiget til ydelser, da selskabet med hjemmel i forsikringsbetingelserne havde gjort retten hertil betinget af tilkendelse af førtidspension. Nævnet finder ikke grundlag for at antage, at selskabet forud for tilkendelsen af ydelser pr. 1/8 2004 har frafaldet dette krav.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen